

Б. ГОРИНЯ УВ'ЯЗНИЛИ НА 15 ДІВ

Київ (УГС). — У середу, 15-го березня о 9:30 працівники міліції Колодичук і Гаспарян забили в картонній галереї до Ленінського райвідділу міліції Богдана Гориня. Причина виклику — на розмову.

У райвідділі міліції Колодичук склав адміністративний протокол на Б. Гориня як учасника мітингу. «Розмова» закінчилась тим, що його відправили в Ленінський районний суд до судді Малайренка.

Судове засідання розпочалося близько 1-ої год. На суді до справи Б. Гориня долучили новий сфагшований протокол (капітан міліції Колодичук), якого не підписував Б. Горинь. До залу суду нікого не пускали, на дверях стояв міліціонер. Тільки о 5:40, коли йшла вже друга частина судового засідання, пропустили 10 осіб.

Б. Горинь виступив з вимогою викликати вказаних ним свідків, без доказів яких суд не міг об'єктивно розглянути справу. Але суддя Малайренко, керуючись законами застійного періоду, вирішив вислухати свідків зі сторони звинувачення, потім Б. Гориня — і аж тоді розглянути вимогу звинуваченого. В такій ситуації Б. Горинь відмовився давати будь-які пояснення і зажадав адвоката.

Зі сторони обвинувачення свідками були: Ліхонтер Іван Миколайович (капітан міліції), Колодичук Віталій Борисович (капітан міліції), Перех Ігор Богданович (капітан міліції), Лазеров Михайло Володимирович (старший лейтенант), Талалай Анатолій Дмитрович (підполковник міліції), Ромаш Ярослав Миколайович (секретар парторганізації Голодомонтабуду). Характерно, що п'ятеро свідків були працівники міліції. З боку свідків не було чітких показів, що Б. Горинь був організатором мітингу.

Вислухавши свідків, суддя відхилив клопотання Б. Гориня викликати свідків з

Збори УСЦК відбудуться

Союзувка. — Чергові загальні збори Української Спортвої Централі Америки і Канади відбудуться в суботу, 22-го квітня ц.р., тут на оселі УНСоюзу. Управу УСЦАК повідомляє усі діючі українські спортівні осередки щоб вони вислали своїх делегатів на ці важливі збори. Крім вислу-

хання звітів уступаючої Управи, дискусії над ними, вибору нових керівних органів УСЦАК, на цих зборах будуть теж розглянені нові плани праці, намічені місія III Української Спортвої Олімпіади та багато інших життєвих справ централі. Початок зборів в суботу вполудне.

Джерзі Сіті, Н. Дж. (О. Кузьмович). — Коли до редакції приходить голова і мистецька референтка 64-го Відділу СУА, ми знаємо, що наші гості будуть розповідати про свою чи не найцікавішу діяльність, яка так широко проявилася в минулому році, коли ми відзначували 1000-річчя Християнства. Покази історичної української ноші по різних містах ЗСА, що відбулися

продовж 1988 року, були яскравими і незвичайно вдалими частинами святкування, які краще допомагали пізнати минуле України, як не одна доповідь.

Христиня Навроцька і Любова Артимішин подорожували в 1988 році по ЗСА, проїхавши від Лос Анджелесу до Джерзі Сіті, та в кожній із 12-ти місцевостей, що вони їх відвідали, підготували та переповнили показ історичних українських одягів перед широкою неукраїнською і українською публікою.

Ми з подивом слухаємо, як вони заперечують розповідати про свої переживання, про труднощі дороги з багажем численних складених одягів, про проби із завжди іншими «модельками», і ставимо нашим гостям питання: «Що вас спонукало виготовити ці історичні строї та вкласти в цю працю стільки зусиль?»

«Нашим бажанням є показати неукраїнцям красу

нашого історичного одягу і тим популяризувати українську культуру» — відповідало нам в унісон гості.

І тут вони на доказ того подають з яким захопленням і зацікавленістю їх покази вітали, зокрема на університетах, наприклад, в Лос Анджелесі ці Пітсбургу. Доідуємося також, що на кожному терені мали вони повну співпрацю комітетів 1000-річчя і подивлялися ентузіазму місцевих українців.

На столі редакційної кімнати появляються знімки, програмки, витинки з преси і ми маємо нагоду перепитати про життя ювілейного року на цьому одному, але як важливому, відтинку.

Розуміється нам насува-

ється багато питань. Перш усього хочемо знати, в який спосіб виконано ті надзвичайні і прегарні одяги, що мусять захопити не лише неукраїнців, але й нас усіх.

Наші гості розповідають нам історію цієї акції. Задум виконати декілька історичних одягів українців вийшов від активного члена Управи 64-го Відділу СУА Христини Навроцької, що створила в тій цілі мистецьку референтуру та керувала дослідженням історичних джерел і проектуванням та виконанням перших десяти одягів. Вперше вони були виведені під час бенкету з нагоди XIV Конвенції СУА в 1965 році в

Джерзі Сіті, Н. Дж. (О. Кузьмович). — Коли до редакції приходить голова і мистецька референтка 64-го Відділу СУА, ми знаємо, що наші гості будуть розповідати про свою чи не найцікавішу діяльність, яка так широко проявилася в минулому році, коли ми відзначували 1000-річчя Християнства. Покази історичної української ноші по різних містах ЗСА, що відбулися

продовж 1988 року, були яскравими і незвичайно вдалими частинами святкування, які краще допомагали пізнати минуле України, як не одна доповідь.

Христиня Навроцька і Любова Артимішин подорожували в 1988 році по ЗСА, проїхавши від Лос Анджелесу до Джерзі Сіті, та в кожній із 12-ти місцевостей, що вони їх відвідали, підготували та переповнили показ історичних українських одягів перед широкою неукраїнською і українською публікою.

Ми з подивом слухаємо, як вони заперечують розповідати про свої переживання, про труднощі дороги з багажем численних складених одягів, про проби із завжди іншими «модельками», і ставимо нашим гостям питання: «Що вас спонукало виготовити ці історичні строї та вкласти в цю працю стільки зусиль?»

«Нашим бажанням є показати неукраїнцям красу

нашого історичного одягу і тим популяризувати українську культуру» — відповідало нам в унісон гості.

І тут вони на доказ того подають з яким захопленням і зацікавленістю їх покази вітали, зокрема на університетах, наприклад, в Лос Анджелесі ці Пітсбургу. Доідуємося також, що на кожному терені мали вони повну співпрацю комітетів 1000-річчя і подивлялися ентузіазму місцевих українців.

На столі редакційної кімнати появляються знімки, програмки, витинки з преси і ми маємо нагоду перепитати про життя ювілейного року на цьому одному, але як важливому, відтинку.

Розуміється нам насува-

ДВІ СУМНІ РІЧНИЦІ

Високопреподобним і Всечесним Отцям Духовним, Преподобному Монашеству і Боголюбивим Вірним Української Католицької Митрополії в З'єднаних Штатах Америки, Мир у Господі і Архирейське Благословення!

Достойні і величні святкування нашого Тисячоліття минулого року усвідомили нас усіх в істині нашої святої віри, що «християни, як члени Христові і члени тіла-Церкви є поміж собою нерозривно з'єднані» (Христові вірні миряни, ч. 12). Ця істина висловлює науку Святого Письма, що каже: «Всі бо ви, що в Христа християли, у Христа одягнулися» (Гал. 3,27), через що, хоч «ми численні — одне в Христі тіло» (Рим. 12,5).

Ця правда нашої святої Віри пригадується нам, українцям католикам в ЗСА та по всьому вільному світу, кожного разу, коли згадаємо або ледь прочитаємо про нашу Катакомбну Церкву в Україні, нашу улюблену Матінку-Церкву, що вже довгий майже чотири століття є Церквою мучеників і ісповідників. Слова нашого Божественного Спасителя до своїх апостолів: «Ненавидить нас світ — то знайте: мене він ще перед вами зненавидів... Згадайте слово, що його був я вам вірик: Слуга не більший від пана свого. Переслідували мене — переслідуватимуть і вас» (Ів. 15,18-20), сповнялися продовж усієї історії Української Католицької Церкви. В останніх же 40 роках вони сповнилися дуже наглядно, бо вночі з 10-го проти 11-го квітня цього року мину 44-та річниця від уявлення і заперотворення в тюрми всієї нашої ієрархії та чільних священників, а 8-го до 10-го березня припала 43-тя, сумна річниця Львівського псевдосуду, що його зорганізували й переслідували КГБ за часів володіння сталінського терору. Тоді насильно зліквідовано Українську Католицьку Церкву в Західній Україні і прислано до Російської Православної Церкви. Продовження цього сумного стану можна б оцінити у світлі слів Папи Івана Павла II: «Церква ніколи не спочиває в сумному стані розбитості єдності і все свідомо вона того, що такий стан є проти волі Христа Господа» (Лист до Блаженнішого Йосифа з 19-го березня 1979 року).

Українська Католицька Церква — Обручниця Христової, продовж минулих 40 років була переслідувана й обкрадена з її церков, каплиць, чоловічих і жіночих монастирів, семінарій та видавничств. Її пограбовано з усього, включно з Святим Письмом, церковним утваром, катехизмами, молитовниками та іконами; все було сконфісковане, все знищено.

Ось так почалася довга темна ніч переслідування, уявлення, заперотворення в концтабори та ГУЛаги тисячі тисяч нашого духовенства й мирянства. А цей стан тривав досі, мимовільно голосних змін т. зв. демократизації. Продовж цих довгих років державною контрольною пропагандою ненависті Бога і Його Церкви безперервно перероджувалася у всіх ділянках життя. Нашому народові, а головним молоді, представляли наших загальнолюблених і шанованих святих, як Слугу Божого Митро-

(Закінчення на стор. 3)

Передають програму про Церкву в Україні

Джерзі Сіті, Н. Дж. — Читачі повідомили редакцію, що в середу, 15-го березня ц.р., між год. 8-ою і 10-ою вечора на станції телевізійної мережі ЕВТ Нетворк (канал ч. 39 в околицях Нью Йорку) була висвітлена дуже цікава програма п. н. «Переслідувана Церква в Україні».

Ця програма буде повторена в неділю, 2-го квітня ц.р., о год. 10-й вечора східного часу на цій же станції телевізійної мережі ЕВТ Нетворк. За точнішими інформаціями телефонувати на число (205) 956-9537.

В Нью Йорку відбудеться Шевченківська конференція

Нью Йорк. — Комісія шевченківцівства Наукового Товариства ім. Шевченка, Української Вільної Академії Наук і Українського Наукового Інституту Гарвардського Університету влаштовують дев'яту річну наукову Шевченківську конференцію у 175-річчя з дня народження Тараса Шевченка в суботу, 25-го березня ц.р., о год. 2-й по полудні в приміщеннях Нью-Йоркського університету, у будинку школи права — аудиторія Тішмана, 40 Вашингтон Сквер Південь, на розі вулиць МекДугал і Чет вертлі.

Конференція запланована з такою програмою: відкриває і проводить програмою Юрій Шевельов, Колумбійський університет; доповідь п. н. «Шевченко і сучасна духовна ситуація» — Микола Г. Жулинський, заступник голови Інституту ім. Т. Шевченка Української Академії Наук у Києві; «До генези одноіменних поетичних і мистецьких творів Шевченка: від тексту до образу чи наваки» — Іван Фізер, Ратгерський університет; «Тарас Шевченко і слов'янське мистецтво» — Іван Дзюба, літературний критик, публіцист з Києва; «Шевченко — пророк» — Омелян Прицак, УНІГУ; «Тарас Шевченко і Михайло Драгоманов у суспільно-політичному русі в Росії та на Україні» — Раїса П. Іванченко, «До питання величчя Шевченка: само зображення поета» — Юрій Г. Грабова, УНІГУ; закриття — Леонід Рудницький, Ля-Салл університет, Філадельфія.

Конференція запланована з такою програмою: відкриває і проводить програмою Юрій Шевельов, Колумбійський університет; доповідь п. н. «Шевченко і сучасна духовна ситуація» — Микола Г. Жулинський, заступник голови Інституту ім. Т. Шевченка Української Академії Наук у Києві; «До генези одноіменних поетичних і мистецьких творів Шевченка: від тексту до образу чи наваки» — Іван Фізер, Ратгерський університет; «Тарас Шевченко і слов'янське мистецтво» — Іван Дзюба, літературний критик, публіцист з Києва; «Шевченко — пророк» — Омелян Прицак, УНІГУ; «Тарас Шевченко і Михайло Драгоманов у суспільно-політичному русі в Росії та на Україні» — Раїса П. Іванченко, «До питання величчя Шевченка: само зображення поета» — Юрій Г. Грабова, УНІГУ; закриття — Леонід Рудницький, Ля-Салл університет, Філадельфія.

Конференція запланована з такою програмою: відкриває і проводить програмою Юрій Шевельов, Колумбійський університет; доповідь п. н. «Шевченко і сучасна духовна ситуація» — Микола Г. Жулинський, заступник голови Інституту ім. Т. Шевченка Української Академії Наук у Києві; «До генези одноіменних поетичних і мистецьких творів Шевченка: від тексту до образу чи наваки» — Іван Фізер, Ратгерський університет; «Тарас Шевченко і слов'янське мистецтво» — Іван Дзюба, літературний критик, публіцист з Києва; «Шевченко — пророк» — Омелян Прицак, УНІГУ; «Тарас Шевченко і Михайло Драгоманов у суспільно-політичному русі в Росії та на Україні» — Раїса П. Іванченко, «До питання величчя Шевченка: само зображення поета» — Юрій Г. Грабова, УНІГУ; закриття — Леонід Рудницький, Ля-Салл університет, Філадельфія.

Конференція запланована з такою програмою: відкриває і проводить програмою Юрій Шевельов, Колумбійський університет; доповідь п. н. «Шевченко і сучасна духовна ситуація» — Микола Г. Жулинський, заступник голови Інституту ім. Т. Шевченка Української Академії Наук у Києві; «До генези одноіменних поетичних і мистецьких творів Шевченка: від тексту до образу чи наваки» — Іван Фізер, Ратгерський університет; «Тарас Шевченко і слов'янське мистецтво» — Іван Дзюба, літературний критик, публіцист з Києва; «Шевченко — пророк» — Омелян Прицак, УНІГУ; «Тарас Шевченко і Михайло Драгоманов у суспільно-політичному русі в Росії та на Україні» — Раїса П. Іванченко, «До питання величчя Шевченка: само зображення поета» — Юрій Г. Грабова, УНІГУ; закриття — Леонід Рудницький, Ля-Салл університет, Філадельфія.

Конференція запланована з такою програмою: відкриває і проводить програмою Юрій Шевельов, Колумбійський університет; доповідь п. н. «Шевченко і сучасна духовна ситуація» — Микола Г. Жулинський, заступник голови Інституту ім. Т. Шевченка Української Академії Наук у Києві; «До генези одноіменних поетичних і мистецьких творів Шевченка: від тексту до образу чи наваки» — Іван Фізер, Ратгерський університет; «Тарас Шевченко і слов'янське мистецтво» — Іван Дзюба, літературний критик, публіцист з Києва; «Шевченко — пророк» — Омелян Прицак, УНІГУ; «Тарас Шевченко і Михайло Драгоманов у суспільно-політичному русі в Росії та на Україні» — Раїса П. Іванченко, «До питання величчя Шевченка: само зображення поета» — Юрій Г. Грабова, УНІГУ; закриття — Леонід Рудницький, Ля-Салл університет, Філадельфія.

Конференція запланована з такою програмою: відкриває і проводить програмою Юрій Шевельов, Колумбійський університет; доповідь п. н. «Шевченко і сучасна духовна ситуація» — Микола Г. Жулинський, заступник голови Інституту ім. Т. Шевченка Української Академії Наук у Києві; «До генези одноіменних поетичних і мистецьких творів Шевченка: від тексту до образу чи наваки» — Іван Фізер, Ратгерський університет; «Тарас Шевченко і слов'янське мистецтво» — Іван Дзюба, літературний критик, публіцист з Києва; «Шевченко — пророк» — Омелян Прицак, УНІГУ; «Тарас Шевченко і Михайло Драгоманов у суспільно-політичному русі в Росії та на Україні» — Раїса П. Іванченко, «До питання величчя Шевченка: само зображення поета» — Юрій Г. Грабова, УНІГУ; закриття — Леонід Рудницький, Ля-Салл університет, Філадельфія.

Конференція запланована з такою програмою: відкриває і проводить програмою Юрій Шевельов, Колумбійський університет; доповідь п. н. «Шевченко і сучасна духовна ситуація» — Микола Г. Жулинський, заступник голови Інституту ім. Т. Шевченка Української Академії Наук у Києві; «До генези одноіменних поетичних і мистецьких творів Шевченка: від тексту до образу чи наваки» — Іван Фізер, Ратгерський університет; «Тарас Шевченко і слов'янське мистецтво» — Іван Дзюба, літературний критик, публіцист з Києва; «Шевченко — пророк» — Омелян Прицак, УНІГУ; «Тарас Шевченко і Михайло Драгоманов у суспільно-політичному русі в Росії та на Україні» — Раїса П. Іванченко, «До питання величчя Шевченка: само зображення поета» — Юрій Г. Грабова, УНІГУ; закриття — Леонід Рудницький, Ля-Салл університет, Філадельфія.

Конференція запланована з такою програмою: відкриває і проводить програмою Юрій Шевельов, Колумбійський університет; доповідь п. н. «Шевченко і сучасна духовна ситуація» — Микола Г. Жулинський, заступник голови Інституту ім. Т. Шевченка Української Академії Наук у Києві; «До генези одноіменних поетичних і мистецьких творів Шевченка: від тексту до образу чи наваки» — Іван Фізер, Ратгерський університет; «Тарас Шевченко і слов'янське мистецтво» — Іван Дзюба, літературний критик, публіцист з Києва; «Шевченко — пророк» — Омелян Прицак, УНІГУ; «Тарас Шевченко і Михайло Драгоманов у суспільно-політичному русі в Росії та на Україні» — Раїса П. Іванченко, «До питання величчя Шевченка: само зображення поета» — Юрій Г. Грабова, УНІГУ; закриття — Леонід Рудницький, Ля-Салл університет, Філадельфія.

Конференція запланована з такою програмою: відкриває і проводить програмою Юрій Шевельов, Колумбійський університет; доповідь п. н. «Шевченко і сучасна духовна ситуація» — Микола Г. Жулинський, заступник голови Інституту ім. Т. Шевченка Української Академії Наук у Києві; «До генези одноіменних поетичних і мистецьких творів Шевченка: від тексту до образу чи наваки» — Іван Фізер, Ратгерський університет; «Тарас Шевченко і слов'янське мистецтво» — Іван Дзюба, літературний критик, публіцист з Києва; «Шевченко — пророк» — Омелян Прицак, УНІГУ; «Тарас Шевченко і Михайло Драгоманов у суспільно-політичному русі в Росії та на Україні» — Раїса П. Іванченко, «До питання величчя Шевченка: само зображення поета» — Юрій Г. Грабова, УНІГУ; закриття — Леонід Рудницький, Ля-Салл університет, Філадельфія.

Конференція запланована з такою програмою: відкриває і проводить програмою Юрій Шевельов, Колумбійський університет; доповідь п. н. «Шевченко і сучасна духовна ситуація» — Микола Г. Жулинський, заступник голови Інституту ім. Т. Шевченка Української Академії Наук у Києві; «До генези одноіменних поетичних і мистецьких творів Шевченка: від тексту до образу чи наваки» — Іван Фізер, Ратгерський університет; «Тарас Шевченко і слов'янське мистецтво» — Іван Дзюба, літературний критик, публіцист з Києва; «Шевченко — пророк» — Омелян Прицак, УНІГУ; «Тарас Шевченко і Михайло Драгоманов у суспільно-політичному русі в Росії та на Україні» — Раїса П. Іванченко, «До питання величчя Шевченка: само зображення поета» — Юрій Г. Грабова, УНІГУ; закриття — Леонід Рудницький, Ля-Салл університет, Філадельфія.

Конференція запланована з такою програмою: відкриває і проводить програмою Юрій Шевельов, Колумбійський університет; доповідь п. н. «Шевченко і сучасна духовна ситуація» — Микола Г. Жулинський, заступник голови Інституту ім. Т. Шевченка Української Академії Наук у Києві; «До генези одноіменних поетичних і мистецьких творів Шевченка: від тексту до образу чи наваки» — Іван Фізер, Ратгерський університет; «Тарас Шевченко і слов'янське мистецтво» — Іван Дзюба, літературний критик, публіцист з Києва; «Шевченко — пророк» — Омелян Прицак, УНІГУ; «Тарас Шевченко і Михайло Драгоманов у суспільно-політичному русі в Росії та на Україні» — Раїса П. Іванченко, «До питання величчя Шевченка: само зображення поета» — Юрій Г. Грабова, УНІГУ; закриття — Леонід Рудницький, Ля-Салл університет, Філадельфія.

Конференція запланована з такою програмою: відкриває і проводить програмою Юрій Шевельов, Колумбійський університет; доповідь п. н. «Шевченко і сучасна духовна ситуація» — Микола Г. Жулинський, заступник голови Інституту ім. Т. Шевченка Української Академії Наук у Києві; «До генези одноіменних поетичних і мистецьких творів Шевченка: від тексту до образу чи наваки» — Іван Фізер, Ратгерський університет; «Тарас Шевченко і слов'янське мистецтво» — Іван Дзюба, літературний критик, публіцист з Києва; «Шевченко — пророк» — Омелян Прицак, УНІГУ; «Тарас Шевченко і Михайло Драгоманов у суспільно-політичному русі в Росії та на Україні» — Раїса П. Іванченко, «До питання величчя Шевченка: само зображення поета» — Юрій Г. Грабова, УНІГУ; закриття — Леонід Рудницький, Ля-Салл університет, Філадельфія.

Конференція запланована з такою програмою: відкриває і проводить програмою Юрій Шевельов, Колумбійський університет; доповідь п. н. «Шевченко і сучасна духовна ситуація» — Микола Г. Жулинський, заступник голови Інституту ім. Т. Шевченка Української Академії Наук у Києві; «До генези одноіменних поетичних і мистецьких творів Шевченка: від тексту до образу чи наваки» — Іван Фізер, Ратгерський університет; «Тарас Шевченко і слов'янське мистецтво» — Іван Дзюба, літературний критик, публіцист з Києва; «Шевченко — пророк» — Омелян Прицак, УНІГУ; «Тарас Шевченко і Михайло Драгоманов у суспільно-політичному русі в Росії та на Україні» — Раїса П. Іванченко, «До питання величчя Шевченка: само зображення поета» — Юрій Г. Грабова, УНІГУ; закриття — Леонід Рудницький, Ля-Салл університет, Філадельфія.

Конференція запланована з такою програмою: відкриває і проводить програмою Юрій Шевельов, Колумбійський університет; доповідь п. н. «Шевченко і сучасна духовна ситуація» — Микола Г. Жулинський, заступник голови Інституту ім. Т. Шевченка Української Академії Наук у Києві; «До генези одноіменних поетичних і мистецьких творів Шевченка: від тексту до образу чи наваки» — Іван Фізер, Ратгерський університет; «Тарас Шевченко і слов'янське мистецтво» — Іван Дзюба, літературний критик, публіцист з Києва; «Шевченко — пророк» — Омелян Прицак, УНІГУ; «Тарас Шевченко і Михайло Драгоманов у суспільно-політичному русі в Росії та на Україні» — Раїса П. Іванченко, «До питання величчя Шевченка: само зображення поета» — Юрій Г. Грабова, УНІГУ; закриття — Леонід Рудницький, Ля-Салл університет, Філадельфія.

Конференція запланована з такою програмою: відкриває і проводить програмою Юрій Шевельов, Колумбійський університет; доповідь п. н. «Шевченко і сучасна духовна ситуація» — Микола Г. Жулинський, заступник голови Інституту ім. Т. Шевченка Української Академії Наук у Києві; «До генези одноіменних поетичних і мистецьких творів Шевченка: від тексту до образу чи наваки» — Іван Фізер, Ратгерський університет; «Тарас Шевченко і слов'янське мистецтво» — Іван Дзюба, літературний критик, публіцист з Києва; «Шевченко — пророк» — Омелян Прицак, УНІГУ; «Тарас Шевченко і Михайло Драгоманов у суспільно-політичному русі в Росії та на Україні» — Раїса П. Іванченко, «До питання величчя Шевченка: само зображення поета» — Юрій Г. Грабова, УНІГУ; закриття — Леонід Рудницький, Ля-Салл університет, Філадельфія.

Конференція запланована з такою програмою: відкриває і проводить програмою Юрій Шевельов, Колумбійський університет; доповідь п. н. «Шевченко і сучасна духовна ситуація» — Микола Г. Жулинський, заступник голови Інституту ім. Т. Шевченка Української Академії Наук у Києві; «До генези одноіменних поетичних і мистецьких творів Шевченка: від тексту до образу чи наваки» — Іван Фізер, Ратгерський університет; «Тарас Шевченко і слов'янське мистецтво» — Іван Дзюба, літературний критик, публіцист з Києва; «Шевченко — пророк» — Омелян Прицак, УНІГУ; «Тарас Шевченко і Михайло Драгоманов у суспільно-політичному русі в Росії та на Україні» — Раїса П. Іванченко, «До питання величчя Шевченка: само зображення поета» — Юрій Г. Грабова, УНІГУ; закриття — Леонід Рудницький, Ля-Салл університет, Філадельфія.

Конференція запланована з такою програмою: відкриває і проводить програмою Юрій Шевельов, Колумбійський університет; доповідь п. н. «Шевченко і сучасна духовна ситуація» — Микола Г. Жулинський, заступник голови Інституту ім. Т. Шевченка Української Академії Наук у Києві; «До генези одноіменних поетичних і мистецьких творів Шевченка: від тексту до образу чи наваки» — Іван Фізер, Ратгерський університет; «Тарас Шевченко і слов'янське мистецтво» — Іван Дзюба, літературний критик, публіцист з Києва; «Шевченко — пророк» — Омелян Прицак, УНІГУ; «Тарас Шевченко і Михайло Драгоманов у суспільно-політичному русі в Росії та на Україні» — Раїса П. Іванченко, «До питання величчя Шевченка: само зображення поета» — Юрій Г. Грабова, УНІГУ; закриття — Леонід Рудницький, Ля-Салл університет, Філадельфія.

Конференція запланована з такою програмою: відкриває і проводить програмою Юрій Шевельов, Колумбійський університет; доповідь п. н. «Шевченко і сучасна духовна ситуація» — Микола Г. Жулинський, заступник голови Інституту ім. Т. Шевченка Української Академії Наук у Києві; «До генези одноіменних поетичних і мистецьких творів Шевченка: від тексту до образу чи наваки» — Іван Фізер, Ратгерський університет; «Тарас Шевченко і слов'янське мистецтво» — Іван Дзюба, літературний критик, публіцист з Києва; «Шевченко — пророк» — Омелян Прицак, УНІГУ; «Тарас Шевченко і Михайло Драгоманов у суспільно-політичному русі в Росії та на Україні» — Раїса П. Іванченко, «До питання величчя Шевченка: само зображення поета» — Юрій Г. Грабова, УНІГУ; закриття — Леонід Рудницький, Ля-Салл університет, Філадельфія.

Конференція запланована з такою програмою: відкриває і проводить програмою Юрій Шевельов, Колумбійський університет; доповідь п. н. «Шевченко і сучасна духовна ситуація» — Микола Г. Жулинський, заступник голови Інституту ім. Т. Шевченка Української Академії Наук у Києві; «До генези одноіменних поетичних і мистецьких творів Шевченка: від тексту до образу чи наваки» — Іван Фізер, Ратгерський університет; «Тарас Шевченко і слов'янське мистецтво» — Іван Дзюба, літературний критик, публіцист з Києва; «Шевченко — пророк» — Омелян Прицак, УНІГУ; «Тарас Шевченко і Михайло Драгоманов у суспільно-політичному русі в Росії та на Україні» — Раїса П. Іванченко, «До питання вели

Нью Йорку. До тих оригінальних 10 одягів додано з роками ще сім, а з приводу показів у 1000-річчя Християнства ще один — Володимира Великого. Всі вони мусіли вже з часом перейти переробку, знищені постійними транспортерами та вибранням, а в останніх двох роках зроблено повну їх віднову.

Із перших десяти одягів видано альбомик з описами української та англійською мовами, який був дуже популярний. Одяги є перекладом історії України, починаючи від сарматського до IV сторіччя до Христа аж до відродження галицької мішанки із XVIII сторіччя.

Усі членки комісії мистецтва, що помагають у виконанні цих складних і дорогих одягів, вклали дуже багато любові, часу у свою працю, — підкреслюють наші історики, але ми знаємо, що в останніх десяти роках вони дві були душею цих показів та вони віддали їм частину свого серця. Особливо тут працювала Л. Артемівська, яка вже раніше включалася в мистецьку референтуру, а від 1977 року веде її безперебійно.

Вона розповідає нам різні цікаві переживання із поїздки на покази одягів до різних міст, часом автом, часом літаком чи поїздом, а завжди з великим багажем, із посміхом і гарячою останнім приготуванням, пристосуванням одягів до всіх нових моделей тощо.

Із своїх записок вони вираховують нам найбільш успішні покази — в часі

„Щоб показати...“

(Закінчення зі стор. 1)

Група моделей в історичних одягах, що їх показано на фестивалі церкви св. Юра в Нью Йорку в травні 1988 року.

Міжнародної виставки у Монтреалі — ЕКСПО, де продовжувалися покази і їх мали нагоду оглянути тисячі канадців та інших відвідувачів вистави. Незвичайно успішним був показ історичного одягу в часі конференції Міжнародної ради жінок у липні минулого року у Вашингтоні, де досліди жінки цілого світу мали нагоду побачити красу українського історичного одягу.

— А скільки досі таких показів ви підготували? — питаємо.

Нам відповідають, що досі відбулося вже 104 покази, а саме ситий був у Вашингтоні на жіночій конференції. Цікавим збігом обставин Між-

народна рада жінок, що влаштовувала конференцію, святкувала саме 100-річчя від часу заснування.

Понад 100 показів — це імпортантне число, а коли взяти до уваги скільки соток неукраїнської публіки їх бачило, то ледве чи можна у нашій спільноті знайти кращий зразок безпосередньої популяризації українського імені.

Є отже що відмітити і є чим похвалитися. Аж дивусь, що 64-ий Відділ СУА так скромно приймає цей свій вишуканий вклад в поширення української культури,

всесіло його фінансує та ще і виконує.

— Ми це ніколи не звертали до ніякої інституції по допомозі, — підкреслює з гордістю голова Х. Навроцька, — а матеріяли до одягів і їх постійне відновлення коштують дуже багато. А що вже говорити про величезну працю і скільки годин, що дають наші членки у виконання того гарного завдання.

А ми порівнюємо це, що почули, до т. зв. „великих успіхів“, що ними часом так дуже хваляться інші українські організації і... робимо свої висновки.

Дві сумні...

(Закінчення зі стор. 1)

полита Андрея Шенгіцького та інших наших Владик-мучеників за віру, як воєнних злочинців, зрадників народу.

Тут знову обітниця Христова: „Отож я з вами по всі дні аж до кінця віку“ (Мт. 28, 20). Сповнилася. Бог не покинув наших терплячих людей. Благотаттю і силою Святого Духа Бог дав ласку вірності нашою народів до своєї святої католицької віри за прикладом наших християнських піддальних мучеників, що як згадує Святий Отець пішли слідом за прикладом святого Йосафата. „Ті великі мужи та жінки української історії заохочують і нас сьогодні жити у вашій католицькій вірі з таким же, як вони, завзяттям і ревністю“ (Слово до української громади у Вінніпегу 16-го вересня 1984 року). Їхні тайні єпископи, герої-святенники, монахи, монахині і вірні миряни наражають своє життя на всі небезпеки, фізичне катування, переслідування, а навіть на смерть, щоб тільки їхній прикладним ісповіданням Віри провадили людей до Бога і правди. Мимо державної заборони вони збиралися для Богочинства в приватних домах, століщах, лісах та у всіх можливих сховищах. Наш поборний нарід поклонявся не чужому, а своєму Богові у своїй українсько-католицькій церковній традиції. І ось диво! Їхні терпіння і змагання увінчалися успіхом. Вони витримали тяжкий іспит, зросли і почали навіть здобувати прихильність та визнання нашої Церкви по всьому Східнослов'янському Союзу.

В недавньому минулому мала частина своєї каткомбної Церкви вийшла з підпілля і здивувала світ своїм існуванням та життєвою енергією. Неможливе стало можливим. Наша Українська Католицька Церква стала званою по всьому світу, як Церква-героїня, що зуміла відстояти найважливіші переслідування.

Величкі святкування нашого першого Тисячоліття пройшли вже в історію. Всі ми повернулися до зайняття нашого щоденного життя, а з тим також і всі п'яни в сторону нашої Матері-Церкви покрилися мовчанкою. Ті, котрі цікавилися долею нашої Української Католицької Церкви, тепер зайняті іншими справами. Все це створює небезпечну ситуацію бо саме тепер діють ті, що потаємно рішають долю нашої Церкви в Україні. По їхньому ця доля є звичайною — ліквідація. Тому ми не можемо мовчати. Ми повинні стати до спільного змагу, що його від нас вимагає сучасна ситуація нашої Церкви.

Ми, що живемо в З'єднаних Штатах Америки, в країні, де можемо вільно висловлювати свої погляди, якщо всі промовимо голосно й виразно, то нас почує весь світ. Нам треба діяти тепер, поки є світло денне, бо може знов прийти ніч і темрява заглушить нас. Ми отже закликаємо усіх українців католиків та всіх людей доброї волі в ЗСА, щоб під проводом своїх духовних зверхників, зорганізувалися і стали в обороні нашої Церкви. Пригадаймо собі слова Святого Отця, сказані так зворушливо в Сикстинській каплиці в Празник св. Йосафата в 1979 році: „...щоб Слово Боже... було практичною нормою християнського життя і щоб воно принесло нашої спільноті оwoчі справедливості і святості життя“ (Проповідь в часі візиту Митрополита Мирослава І. Лобачівського). Тому отже поручаємо, щоб особливі молитви за нашу переслідувану Церкву відмовлялися всі вірніми в неділі і свята після Богослужень в усіх наших церквах, жіночих і чоловічих монастирях та семінаріях. Запрошуємо наших мирян, щоб в усіх більших зкупченнях нашого поселення організували особливі ділові комітети завданням яких було б виявляти справу нашої переслідуваної Церкви перед очима, вухами і сумлінням світу по черзі успішним вживанням засадничого зв'язку. Справа свободи нашої Церкви повинна мати місце на сторінках не тільки преси вільного світу але також і в Східнослов'янському Союзі. Всі ми повинні прийти з поміччю нашим Владикам, священикам, монахам, монахиням і мирянам в Україні всіма можливими способами.

Свобода віри є ідеєю, що переконливо промовляє до всіх. Ми повинні підкреслювати, що наші змагання є саме для досягнення свободи віри для наших братів і сестер в Україні, бо там вона є в небезпеці. Поворотна нашої Української Католицької Церкви її церков, монастирів, семінарій та церковної власності є достатньо-правною причиною домагається перед світовим трибуналом справедливості. Ми можемо і повинні домагатися справедливої реституції за заподіяні шкоди і кривди нашої Церкви та її вірним.

Наші переслідувані брати і сестри довідаються про наші старання і будуть тим піднесені на душі. Їхні хрести є тяжкими, бо їхня Велика П'ятниця ще далі триває. Якщо наші об'єднані спільні змагання принесуть користь, то вони пригадають нашим терплячим братам слова св. Павла: „Отож, мої любі брати, будьте тверді, непохитні, визначайтеся у ділі Господнім повсякчасно та знайте, що труд ваш у Господі не марний“ (1 Кор. 15, 58). Так, як наші предки той св. Володимир вірили, так і ми віруємо, „бо знаємо, той, хто воскресив господа Ісуса, — воскресить і нас з Ісусом“ (2 Кор. 4, 14), „до вічної слави у Христі...“

В 40-ий день смерті

сл. п. мгра І. Базарка

У вівторок, 14-го лютого 1989 року на цвинтарі св. Андрія Первозванного в С. Бавнд Бруку виросла ще одна свіжа могила. Спочиває в ній тілліні останки бл. п. мгра Івана Базарка, заслуженого суспільно-громадського діяча як на рідних землях, так і на новому місці поселення. Відійшов від нас на 79 році життя. Смерть прийшла несподівано і вона викликала у всіх нас глибокий жаль і смуток, бо втрачати заслужену людину, яку всі ми знали і шанували. Мгр Іван Базарко — це син княжої безлізкої землі, що 1000 років тому на світанку нашої історії ставила збройний спротив наступаючим ворогам.

Народився Іван Базарко 6-го жовтня 1910 року в селі Довженів Сокальського повіту. Клясичну гімназію закінчив у Сокалі 1930 року. Студіював теологію в духовній семінарії в Перемішлі, право в Любліні, а журналістику у Варшаві.

Батько покійного І. Базарка у Першій світовій війні попав у російський полон, з якого вже не повернувся — помер, і син ділив долю сироти. Вибух німецько-польської війни приніс великі перенесення на Холмщину до міста Замостя на працю в Українському Допомоговому Комітеті, а згодом до централі — організації відділу у Львові. Коли почалася війна, переїхав у свої рідні сторони на короткий час і працював у повітовому Союзі Кооперативів в Белзці.

Весною 1944 р., перед наступом більшовиків, разом з родиною, як і багато інших тисяч українців, поїхав на захід, до Німеччини. Життєві обставини були тяжкі. Прийшлося жити в руїнах німецьких міст, під страхом бомбардування, репатріації, аби тільки далі шв від ворога.

В 1945 р. УНРА організує табори для переміщених осіб, мгр І. Базарко очолює табір у Штраубені в Баварії та інших містах Німеччини. При кінці 1949 року разом з родиною переїхав до Америки, до Нью Йорку. Крім фізичної праці включився в суспільно-громадську працю. В 1958-1959 роках бачимо покійного на становищі адміністратора Оселі СУМА в Елленвілі. В 1950-1980 роках належав до Головної Управи ООЧСУ, займав різні пости: заступника голови, секретаря, члена редакційної колегії і голови Товариського Суду.

В 1951 році включився в працю Союзу Українців Католиків „Провидіння“, очолював Відділ Округу Нью Йорку, був членом виборчої Комісії, почесним членом і відзначений відповідною грамотою за віддану працю. В 1959 році вступив на працю до Українського Конгресового Комітету Америки. Робота вимагала щоденної відданості праці: організація відділів, поїздки в терен. В 1966 р. став адміністративним директором, підготував конгреси в 1966, 1969, 1972 рр., приймав до співпраці організації, які були поза системою УККА. З огляду на стан здоров'я залишив працю 1-го квітня 1981 року. Від 1954 року включився в працю Комітету Об'єднаних Американсько-Українських Організацій міста Нью Йорку, Відділу УККА, займаючи різні позиції: голови, секретаря, члена управи. На четвертому Конгресі СКВУ був обраний президентом на другу каденцію.

За свою віддану працю одержав Шевченківську грамоту Свободи від УККА, у Філадельфії грамоту українця року, від Об'єднаного Комітету міста Нью Йорку почесну грамоту.

Виконуючи свою відповідальну працю в громадстві, мгр І. Базарко намагався створити атмосферу співпраці, взаємодопомоги до всіх, з ким працював. Небагато є громадських діячів,

Мгр І. Базарко

які віддають свої сили, час і знання відповідальній праці для добра громади і української справи. Всі громадські осяги покійного вимагали багато щоденних зусиль, що їх не все дається передати сьогодні.

Оцінюючи заслугу діяльності покійного мгра Івана Базарка, можемо ствердити, що жодна праця не може бути успішною, якщо в її основі не лежить ідейний принцип. Цей ідейний принцип не зродився на еміграції. Любов і свідомість до свого народу почалася з дитинства. Народився і ріс в роки, коли український нарід був у вирі боротьби із своїми історичними ворогами, шукав правди у свою самотність, бути вільним і рівним усім іншим народам світу, мати свою самостійну соборну державу. При цьому належить підкреслити, що бл. п. мгр був глибоко віруючим християнином.

Парастиас за покійного мгра відправили в неділю, отці: Лаврентій Лавренюк, ЧСВВ, Петро Огірко, Богдан Карась і протопресвітер Іван Ткачук. В цей день прощали: ред. Василь Верига від СКВУ, д-р Аскольд Лозинський від УККА, Лев Футала від ПУКА і інж. Б. Качор від Головної управи ООЧСУ. Панахиду в понеділок відправили: єпископ Парми Владика Роберт Москаль в асисті отців канцлера о. Томи Саюка, Юлія Катрія, ЧСВВ, о. Лева Гольда, ЧСВВ, о. Пилипа Сандрика, ЧСВВ, о. Богдана Караса і о. протопресвітера Івана Ткачука. В цей ден прощали: Оксана Луцька від Округу і Відділів Провидіння Нью Йорку і мгр Ігор Дяболо від Об'єднаного Комітету, Відділу УККА.

У вівторок Службу Божу відправили списоком Стефору Василь Лостен в асисті о. протоігумена Бернарда Панчука, ЧСВВ, о. Лаврентія Лавренюка, ЧСВВ, дяконував о. Богдан Тарнавський. Прощальне слово виголосив Владика Василь.

На могили в Бавнд Бруку прощали покійного: о. протоігумена Бернарда Панчука від парохії, д-р Михайло Снігурович від УККА, інж. Ігор Смолий від Головної управи Союзу Українців католиків „Провидіння“. На трині, яку започатковано молитовно, що її провів о. протоігумен Б. Панчук ЧСВВ, прощали покійного Андрія Бігун від Пласту, Богдан Казанівський від Комітету надбужанців, д-р Петро Мірчук від Союзу Українських Політичних В'язнів, Михайло Ковальчів від Товариства б. Вояків УПА, ред. Василь Верига від СКВУ, Христа Навроцька від прихильців і Іван Винник від співпрацівників. Покійний мгр Іван Базарко залишив у смутку дружину Наталію, синів Нестора з дружиною Мартою і дитини Діану і Данилом, Володимиром з дружиною Лідою і дитини Андрієм і Юрієм, ближчу і дальшу родину в Америці, в Польщі і Україні. Вдячні прихильці на трині зложили пожертви на парохію св. Юра в Нью Йорку, до якої належав покійний, і на Світовий Конгрес Вільних Українців.

І. В-к

Зусипля...

(Закінчення зі стор. 1)

Мистецтва України (7-9-го жовтня м. р.), в Менор коледжі в Філадельфії, в урядовому будинку в Монтреалі, в Публічній бібліотеці в Байонні, в Нью Джерсі, на з'їзді найбільшої Американської асоціації для розвитку слов'янських студій (АААСС), що відбувався в Гонолулоу, на Гавайських островах та в багатьох менших містах Канади й ЗСА. На 1989 рік заплановано далі виставки ікон Фондації родини Чопівських на американському континенті й поза його межами.

Користування виставкою — безплатне. Зацікавлені у виставці платять лише за перевіз виставкових матеріалів. У ціну перевезу Фондація включає 200 виставкових довідників.

Відгуки на виставку дуже прихильні, зокрема серед середньозмішної і університетської молоді й багатьох американських і канадських глядачів. Оглядають її також з великим захопленням українці. Українська ікона є мало що вивчена навіть серед українців, не зважаючи на те, що вона творить надзвичайно цікаву і важливу галузь українського образотворчого мистецтва. Виставка є прекрасним свідченням мистецької обдарованості українського народу.

Підсумовуючи, треба щиро сказати, що виставка ікон родини Чопівських принесла уже багато користі українській національній справі. Вона, без сумніву, допомагає нашому оточенню краще познайомитися з українським образотворчим мистецтвом і добути хоча б загальне знання про наш культурний розвиток.

Зацікавлені у замовленні виставки ікон повинні звертатися на адресу: Chopivsky Family Foundation, 1819 L Street NW, Suite 200, Washington, DC 20036. Telephone (202) 955-3990.

В ЦЕНТРІ НЕВЕЛИКОГО міста Італії, Павія, віддаленого тільки на 20 миль від Мілану, частинно розсунулася церква, побудована понад п'ять століть тому. Трагедія була в тому, що в тому часі в церкві правилося Богослуження. На шістьа це був робочий день і в церкві було тільки понад 50 осіб, які не постраждали тільки тому, що розвал церкви розпочався від бані престолу. Але при розсуненні і заваленні бані згинувли три особи на площі і 15 були поранені. Цегла, скло і цементові брили падали не тільки на тротуар, але й на прилеглий до церкви пліс.

МЕШКАНЦІ МОСКВИ підтримали свого колишнього „боса“, першого секретаря міського комітету компартії Бориса Єльцина і числі коло 3,000 вийшли на вулиці міста, щоб заперестувати, що теперішні партійні керівники міста заборонили їм перевести в парк виборчі збори з підтримкою кандидатури Єльцина. Вони несли транспаранти і скандували „Єльцин, Єльцин“, не зважаючи, що деякі відділи міліції намагалися виривати в них з рук транспаранти. Скріплені відділи міліції оточили проспект Калініна, який веде до забудови Кремлю, а на Советській площі керівники міста, „заховавшись“ в автобуси ввесь час закликали демонстрантів розійтись і не влаштувати забороненого мітингу. Москвичі, серед них переважала молодь, відмовилися виконати „наказ“ представників міськомун і на протязі ще двох годин домагалися рівних прав для Єльцина з тими кандидатами, яких висунула і підтримує компартія. Єльцин, запропонований кандидатом на з'їзд народних депутатів, користується широкою підтримкою своїх земляків.

У ПІВДЕННІЙ КОРЕЇ загинуло 19 американських пілотів, які летіли військовим гелікоптером типу СН-53 Д. Гелікоптер з невідомими причинами розірвався в повітрі й 19 пасажирів і пілот загинули на місці, а решта з усіх 30 осіб, були поранені. Військова комісія веде тепер слідство, щоб встановити причину вибуху гелікоптера, який брав участь у великих військових маневрах „Тім спіріт“. Тому, що це вже другий випадок вибуху такого типу гелікоптера, комісія допускає можливість вад у конструкції літака.

УРЯД ГОНДУРАСУ заборонив закордонним і місцевим кореспондентам відвідувати табори антикомуністичних партизанів контраст, які тимчасово на підставі договору між ЗСА і Гондурасом, перебувають на гондураській території до часу розв'язки справи замірення і підписання нового договору між центральноамериканськими державами. Табори охороняють воїки гондураської армії і допускають до зустрічей з контраст тільки авторизованих осіб, або представників обидвох урядів.

Ділимось сумною вісткою з Рідними, Прихильцями і Знайомими, що 11-го лютого 1989 р. відійшов у Вічність наш ТАТО

бл. п.

СТЕФАН КОЛІСНИК

Покійний нар. в Рівні, Україна.

ПОХОРОН відбувся 13-го лютого 1989 р. в Дітроїті, Мич.

У глибокому смутку: син — ЯРОСЛАВ з дружиною і дітьми

Ділимось сумною вісткою, що 20-го березня 1989 р. відійшов у Вічність в місті St. Petersburg, FL.

бл. п.

ЙОСИФ КЕРЛАЙЗА

на 78-му році життя.

ПАРАСТАС в неділю, 26-го березня, о год. 7-й веч. у похоронному заведенні Vaccaro при 7000 N. 4th Street, St. Petersburg, FL.

ПОХОРОН у понеділок, 27-го березня 1989 р. о год. 9-й ранку з української католицької церкви св. Богоявлення, 434 — 90th Avenue, St. Petersburg.

Горем прибиті:

дружина — ЄВГЕНІЯ
брати — ЯРОСЛАВ
ІВАН
МИХАЙЛО
та ближчі і дальша Родина

Громадський Ювілейний Комітет
м. Чикаго
— влаштує —
в суботу, 1-го квітня 1989 р.

СВЯТО
КАРПАТСЬКОЇ УКРАЇНИ

Головний промовець д-р ВІКЕНТІЙ ШАНДОР
МИСТЕЦЬКА ПРОГРАМА

Початок о год. 6-й веч.

в аудиторії св. Володимира й Ольги

О год. 5-й буде відслужений

в соборі св. Володимира й Ольги

СОБОРНИЙ МОЛЕБЕНЬ

До численної участі запрошуємо українську громадськість.

ПОВІДОМЛЕННЯ

106-ий Відділ УНС ім. св. о. Миколая
в Чикаго, Ілл.

Управа 106-го Відділу УНС ім. св. о. Миколая в Чикаго
повідомляє своїх членів,
що від 1-го березня ц. р. обов'язки
фінансового секретаря нашого Відділу
виконує

Григорій Дронь

Рівночасно інформуємо, що членські вкладки до УНС
можна вплачувати фін. секретареві ГРИГОРІЄВІ
ДРОНЬВІ або скасирникові МИХАЙЛОВІ МАРЧУКОВІ
кожної неділі від години 11-ої ранку до 1-ої по полудні
в залі під катедрою св. о. Миколая, або вислати поштою
на адресу:

H. Dron

2325 W. Rice, Chicago, Ill. 60622

Управа Відділу

ФУНДАЦІЯ УВУ
організує ДЕВ'ЯТУ з черги
СТУДІЙНУ ПОЇЗДКУ

„СТЕЖКАМИ БАТЬКІВ ПО ЄВРОПІ“

від 10-го липня до 8-го серпня 1989 р.

для студентів 18-24 року життя

під керівництвом

проф. Петра Гой, і проф. Василя Луцька

В ЧАСІ ПЕРЕБУВАННЯ В МЮНХЕНІ, крім курсів: односторонні поїздки в Альпи і оглядини історичних замків — „вікенди“ — Гарльш, Зальцбург, Миттенвальд, Аугсбург, Відень, Дахав і Пух, де спочиває правнучка князя Володимира Великого — Блаженна Едіна.

Згодом: Венеція, Рим, Монте Кассіно, Помпеї або Капрі, Соренто, Монте Карло, Женева, Вільпасс, Монтро, і Париж. Як щестина студійної поїздки, СТУДЕНТИ можуть одержати кредити за один або два курси (Elective or Independent Studies). Оплата за курс 110 ам. дол. (див. USA за 3 кред. від 600-1,100 дол.).

1. Слов'янська культура і цивілізація (3 кредити) (Elective).

2. Історія Східної Європи (3 кредити) (Independent studies).

3. Семінар — Українці в діаспорі: вибрані проблеми.

4. Три кредити влюбній ділянці і німецького університету за попереднім домовленням з Вашим коледжем чи університетом (Independent studies).

КОШТИ: дорога літаком LUFTHANSA до МЮНХЕНУ; EURAILPASS 1-го класу, повне утримання в інтернаті три тижні; готелі, частинне харчування, автобус на льокальні і цілоденні прогулянки в Альпи, в Римі, в Дахав, Пух, Відень, Відень, і інші — \$2,885.00.

Є ЩЕ ДЕЯКІЛЬКА МІСЦЬ, ПРОСИМО НЕГАЙНО ЗГОЛОШУВАТИСЯ ЗА АППЛІКАЦІЯМИ НА СТУДІЙНУ ПОЇЗДКУ І СТИПЕНДІЇ до 15-го квітня 1989 р.

а) В справі програми і стипендії: д-р Петро Гой, тел. — (212) 254-1571 у вечірніх годинах 10-12 або на адресу: UFU Foundation, 203 Second Ave., New York, N.Y. 10003. ПЕРШЕНСТВО на стипендію мають ті студенти, яких батьки або вони самі є членами Фондації. Членство Фондації УВУ від 100 дол. вгору.

б) ТРАНСПОРТ: літак, Eurailpass, звертатися негайно на адресу відомої української агенції (заплатити чек на 200.00 дол.).

KOBASNIUK TRAVEL INC.

157 Second Avenue, New York, N.Y. 10003. Tel.: 1-212-254-8779

Виклади педагогічного Інституту УВУ в Мюнхені влітку 1989 року

Педагогічний Інститут Українського Вільного Університету (УВУ) влаштує цього літа педагогічні виклади для вчителів українських шкіл і виховників молодіжних організацій. Програма педагогічних викладів складатиметься з двох самостійних сесій. Сесія „А“ охоплює і наголошує методологію навчання, а сесія „Б“ розглядає і поглиблює знання навчальних предметів.

Виклади можна починати від кожної сесії і одержати 6 кредитів. Після закінчення двох сесій і відбуття практичних учасників отримують учительські дипломи УВУ.

Цього року відбудеться сесія „Б“ — від 10-го липня до 4-го серпня. Зацікавлених педагогічною програмою Інституту студенти можуть надіслати своєчасно свої запитання і замовлення приміщення у Мюнхені на адресу УВУ: Ukrainische Freie Universität Pienzenauerstr. 15 D- 8000 München, 80 (тел.: (099)986-928) — по можливості до середини червня цього року.

Цього літа у педагогічних

програмі Інституту викладатимуть професори, доценти й викладачі з різних європейських і позасередземноморських країн, а саме (позбучено): М. Антохій (сучасна українська літературна мова); Викладання української мови в іншомовних класах; А. Животенко-Піляков (педагогічна психологія); А. Жуковський (методологія географії України); О. Кисілевська-Ткач (українська література в середній школі; навчання в нижчих класах і передшкільній); В. Косик (вибрані питання з історії України); І. Шумська-Мороз (мистецтво ХХ сторіччя); В. Янів (методи викладання української культури).

Виклади педагогічного Інституту УВУ допомагають українському вчителю виконувати важливі завдання: збагачувати мовні спроможності своїх учнів, навчати їх українознавчих предметів, і при цьому педагогічно сполучаючи традицію з новаторством, а передусім — змишлювати любов до свого народу.

Б. К.

HELP WANTED

НЕГАЙНО ПОТРІБНО

ПРАЦІВНИКА-ЛОМЩИКА І ТЕХНІКА

до висвітлювання фільмів (camera-man)

Радю навчимо. Побажане знання англійської і української мов. Платня залежна від досвіду. Добрі умови, включаючи з Major Medical. Дзвонити:

Svoboda, Adm. — (201) 434-0237

СОЮЗІВКА • SOYUZIVKA
Ukrainian National Ass'n. Estab.
Foundations Road
Kerhonkson, N.Y. 12446
914-626-5641

СОЮЗІВКА ПРИЙМАЄ АПЛІКАЦІЇ НА ЛІТНЮ ПРАЦЮ

Потрібно працівників

для ОПІКИ над ДІТЬМИ
в ДІТЯЧІЙ ТАБОРІ (понад 18 літ)
до КАНЦЕЛЯРІЇ
до КУХНІ
КЕЛЬНЕРА/КЕЛЬНЕРКИ
ПОМІЧНИКА КЕЛЬНЕРОК (Bus Boy)
ПОКІТІВ
до ПРОДАЖІ ПЕРЕКУСОК
при БАСЕЙНІ
до ЗАГАЛЬНОЇ ПРАЦІ

Праця на підставі кваліфікації. Першенство мають ті, які можуть приїхати на початку червня і залишатися до Дня Праці.
Аплікації треба внести до 1-го травня 1989 року і дзвонити на
тел. Союзівки — (914) 626-5641

ЦІНИ ОГОЛОШЕНЬ

у щоденнику „Свобода“ та у „Ukrainian Weekly“

ЦІНИ ОГОЛОШЕНЬ У ЩОДЕННИКУ „СВОБОДА“

1 інч через одну шпальту — за академії, посмертні згадки, розшуки, подяки	\$ 6 00
1 інч через одну шпальту — за приватні концерти, бізнесові оголошення (забави, фестивали, пікніки, бенкети, банки, продаж домів і т.д.)	\$10 00
Оголошення на 8 шпальт, без огляду на їх зміст по за кожний інч (1 інч x 8 шпальт)	\$10 00
Якщо до оголошення включається знімок — коштуватиме додатково	\$ 8 00
Фоторепродукція на одну шпальту	\$10 00
Фоторепродукція на дві шпальти	\$10 00
Фоторепродукція на три шпальти	\$12 00

Оголошення на чергове число мусить впасти до Адміністрації
2 дні перед появою числа

ЦІНИ ОГОЛОШЕНЬ В АНГЛОМОВНОМУ ТИЖНЕВИКУ UKRAINIAN WEEKLY (НЕДІЛЬНЕ ВИДАННЯ)

1 інч через одну шпальту — за академії посмертні згадки розшуки подяки	\$10 00
1 інч через одну шпальту — за приватні концерти, бізнесові оголошення (забави, фестивали, пікніки, бенкети, банки, продаж домів і т.д.)	\$20 00

Оголошення на чергове, недільне видання, мусить впасти до Адміністрації
до ПОНЕДІЛКА

Телефонічно оголошень НЕ ПРИЙМАЄТЬСЯ, ТІЛЬКИ КЛЕПСИДРИ

Посвідки запланих рахунків за оголошення висипаємо тільки на спеціальне
прохання

3 нагоди 85-ліття д-ра Р. Крупки

З приємністю повідомляємо нашу українську громаду, що 14-го грудня 1988 року сповнилося 85 літ трудючого життя д-ра Романа Крупки, знаного і шанованого українського лікаря в Чикаго.

Був він практикуючим лікарем 50 років та співосновником і головою Українського Лікарського Товариства в Чикаго в 1960-1961 роках.

За його жертвенну працю для свого народу, професії і товариства Головна управа УЛТПА нагородила його почесною грамотою під час 19-го лікарського з'їзду делегатів у Чикаго в 1981 році.

Від юнацьких літ д-р Р. Крупка належав до Пласту, а в Чикаго був головою

друга дочка Харитя Катерина.

За радянської влади (1939-1941) д-р Крупка працював лікарем у міському відділі здоров'я, а його дружина Софія була науковим співробітником Музею ім. Івана Франка.

За німецької окупації д-р Крупка був директором загального шпиталю при вул. Потоцького у Львові.

При кінці війни наш Ювіляр опинився з родиною в Німеччині, а по війні був таборним лікарем в Ашафенбургу та півтора року почесною грамотою під час 19-го лікарського з'їзду делегатів у Чикаго в 1981 році.

Від юнацьких літ д-р Р. Крупка належав до Пласту, а в Чикаго був головою

Д-р Роман Крупка з дружиною Софією.

таборної комісії (Пласт) і за свою працю для станиці Пласту одержав орден св. Юрія в сріблі.

Народився Роман Крупка 14-го грудня 1903 р. у Львові в міщанській родині Михайла й Магдаліни (з Логінських) Крупки.

У Львові молодий Роман зростав та вчився у головній Українській академічній гімназії. В 1920 р. здав матуру та вписався на медичний факультет Українського Таврійського Університету. Згодом перейшов і закінчив медичні студії у Львівському університеті Яна Казимира у 1926 р. Після цього відбув чотирирічну лікарську практику і спеціалізацію в загальному шпиталі у Львові. В 1934 р. відкрив приватну лікарську практику в Олешниках пов. Любачів, де познайомився і одружився в 1935 році з молодшою українською учителькою Софією Мазепою-Романів.

Тут, в Олешниках, народилася їм перша дочка Марта Звенислава. Після цього молодий пара перенеслася до Львова, де д-р Крупка відкрив приватну лікарську практику і працював в українському шпиталі „Народної лічниці“, як асистент проф. Маріяна Панчишина, а потім д-ра Ярослава Гинилевича на відділі внутрішніх хвороб.

У Львові народилася їм

диною до Америки і оселився в Чикаго. Тут він відбудує 2 роки шпитальної практики, а по закінченні нострифікаційних іспитів відкрив приватну лікарську практику в українській околиці Чикаго та був на стафі в Белмонт шпиталі.

В Чикаго дві дочки подружжя Крупків одержали університетську освіту та вийшли заміж: старша дочка Марта одружилася з інж. Олегом Білинським та має троє дітей (найстарший син Роман студент також медицини), а молодша дочка Харитя-Катерина вийшла заміж за д-ра психології Геральда Саланіка та має одну дочку Софію-Анну.

Подружжя Крупків належать до праці св. о. Миколая, де пані Софія співала 25 років у катедральному хорі „Славути“, а д-р Крупка брав участь у громадському і пластовому житті.

Обоє вони були і є щедри на церковні та українські культурні й громадські цілі. В 1984 р. наш Ювіляр відійшов на заслужену еміграцію після 50-літньої лікарської практики і широкі опіки над своїми пацієнтами.

Д-р П. Пундій

ЗБОРИ ВІДДІЛІВ УНС

НЕДІЛЯ,
9-го КВІТНЯ 1989 р.

Чикаго, Іллі. Річні загальні збори Б-ва св. Стефана 221-го Вдд. о год. 1-й по пол. в залі катедри св. о. Николая (Rice and Oakley Blvd.) Проситись всіх членів Вдділу до активної участі в Річних загальних зборах — Управа 221-го Вдд.

ЗМІНА АДРЕСИ

До Адміністрації „Свободи“

30 Montgomery Street ■ Jersey City, N.J. 07302

Прошу змінити мою адресу:

„Свободи“ ☐ „Українського Тижнича“ ☐

„Веселки“ ☐

Моя СТАРА АДРЕСА була:

Число Вдділу (якщо член УНС) _____
Ім'я і прізвище _____
Адреса _____

Моя ЧОВА АДРЕСА така:

Ім'я і прізвище _____
Адреса _____

На зміну адреси проситись
ОБОВ'ЯЗКОВО ДОЛУЧИТИ \$1.00.

Два роки праці членок СУА при Американському музеї імміграції

Два роки — дуже малий проміжок часу для остаточної висліді далеких країн, однак, беручи до уваги обставини, серед яких працюємо, то сягає масо величчю.

Перш ніж згадати про нашу осягу, коротенько хочемо відсвіжити відомості про існування української етнографічної частини при Американському музеї імміграції (АМІ), що знаходиться при Статті Свободи на Елліс Айленді біля Нью-Йорку. Його не слід утворювати з нашим Українським Музеєм, який був починком СУА і вже існує понад 12 літ. Він широко відомий нашому громадянству, став культурною репрезентативною установою українців в Америці, має велике значення в житті міста Нью-Йорку, втілює великим призначенням серед українців, які його відвідують.

Американський музей імміграції репрезентує іммігрантів з цілого світу, які приїхали протягом багатьох років до Америки. Між народами Східної Європи була поміщена жалюгідна виставка, яка нас не лише не репрезентувала, але обезцінювала. Знову жінка в рядах СУА стала воїном і захисником добра української справи. І тут, дивин острого, М. Машера і О. Третьак закликали, що треба щось зробити, що треба діяти негайно.

За згодою і підтримкою Централі СУА, в листопаді 1986 року при Окрузі Нью-Джерсі створено Діловий комітет для поліпшення вигляду української частини; голова очолює тодішня голова Округу О. Третьак. Всі члени Комітету в особах: Л. Гладка, І. Руснак, Я. Стахів, М. Машера, Г. Вислахи, О. Мусаківська, Н. Пятіж, М. Ракоца, М. Федорів, а з поза членства СУА д-р В. Петришин з дружиною (тепер вийшли на пенсію), д-р Д. Стахів, д-р Ю. Третьак виявили надзвичайний ентузіазм і вложили багато праці, щоб проникнути до самого ядра адміністрації Музею, викликати й утримувати зацікавлення нами, як вартісною одиницею американського суспільства.

Треба було крок за кроком усувати перешкоди неможливості про нашу жіночу організацію СУА в Америці.

Перше навізано листовий контакт з куратором музею МекГвасером, вислали листи до громадян, до українських православних і католицьких парохів, що в сумі дало 394 висланих листів. Відбуто десяток зустрічей з представниками управи Музею і подало загальної неосвідомленості про нас, почало зароджуватися зацікавлення, подив і признание для всіх членів Комітету, як рівнож української спільноти. В одному з листів до голови комітету О. Третьак, МекГвасер пише: „Ваша наполеглива праця заставила мене думати про українців“. В іншому листі: „Наполеглива праця Вашого комітету у великій мірі причинилася до публічного навчання відвідувачів імміграції українців до цієї країни“. Знову ж керівник Барклей: „Вклад української спільноти причинився до скріплення репрезентації ваших предків в колекції нашого музею і спомину, що вони лишили для всіх американців“.

Це ж великий осяг на відтинку зовнішніх зв'язків. Нами зацікавилися інтелектуальні кола американців, про нас будуть говорити тисячі відвідувачів з цілого світу. Цей наш успіх є проти дією проти загальної неосвідомленості, підсиченої поведку неприхильними, тенденційними інформаціями проти нашого народу.

Куратор музею МекГвасер поглиблював своє зацікавлення, беручи участь в імпрезі Українського Музею „Над морем“, був гостем на відкритті виставки „Шедєври української архітектури“. Для утримання його одушевлення цієї виставкою, директор Українського Музею М. Шуст подарила йому каталог з цієї виставки. Він також вітав делегатів конвенції українців католиків, що прибули автобусом і т. п.

Зацікавлення виявилось обопільне. Наш комітет також ближче познайомився з історією Елліс Айленді і історією української імміграції за роки від 1895 до 1925 року.

Як же ж праця проводилася в іншому аспекті?

За цей час зібрано багато дуже цінних експонатів, при везених нашими іммігрантами: речі домашнього вжитку, старі фотографії, документи, вивихи на домашньо зробленому полотні та інші цінні речі. Всі вони закаталоговані музеєм.

У висліді цього в одній великій габлятті уложено на сталу виставку прегарний український жіночий боршівський одяг. У нових приміщеннях Музею, що будуть відкриті при кінці 1989 р., буде народний чоловічий одяг з Гуцульщини, дарунок пані Лелет — стрій її померлого батька.

Комітет працює над різними проектами, узгоджуючи можливості, які можна вмістити в рамки правильних Музею. Одним з проєктів було виведення „Дерева родини Вислоцьких“, удокументоване родинними, документами, а сукока, яку привезла пані Вислоцька через Елліс Айленд, знаходиться нині на виставці в даному Музею. Цю ідею можна продовжувати і підшукувати інші родини.

Від травня 1988 р. куратором музею стала пані Коген і це знову вимагало перетворення тягості праці.

Тут дуже загально подаю про перебіг праці Комітету, але й це дає огляд, скільки тут переведено корисної акції для добра української справи. Підкреслюючи нашу окремішність, зобуто прихильників серед американських кіл, а кожний крок успіху серед американського довідка є для нас великим осягом.

Ще варто б згадати, що серед численних відвідувачів музею були небуденні гості з України — Ірена Чабан з Львова і син Рубана, колишнього в'язня за те, що різьбив репліки статуї Свободи.

Живемо в світі грошових вартостей і утримання найбільш шляхетних ідей вимагає матеріальної бази, тому просимо в міру можливості надіслати свої пожертви на подану адресу: Ukrainian National Women's League of America Mrs. O. Musakowska (AMI), 24 Park Place, Irvington, N. J. 07111.

Ольга Буртик

Доповідь Б. Кліда про його однорічне перебування в Києві

Заходом Відділу УАКР в Дітроїті, в суботу, 25-го лютого ц.р., докторський кандидат при відділі історії Альбертського університету в Канаді Богдан Клід витолосив доповідь на тему „Гласність, перебудова та правозахисний і національний рух в Україні в 1987-88 роках“. Прелегент народився, виріс та здобув початкову і середню освіту в українських католицьких парафіяльних школах при церкві НЗПДМ в Дітроїті, а студії історії пройшов на університетах Вейн і Каліфорнія. В 1987-88 шкільному році був вимінним студентом в Київському університеті ім. Т. Шевченка.

Відвідати Україну, а зокрема її столицю, було його мрією вже з ранніх літ — розпочав свою доповідь Б. Клід. Володіючи українською мовою, а частинно також російською і знаючи немало про СССР, він все-таки був закований, коли митна контрола в Москві відбрала від нього українські історичні книжки і тим самим принизила його до рівня злочинних порушників закону. В Києві він важко відчув всестороннє відчуження між собою, тобто молодим представником української діаспори, та місцевими українцями. То ж поширення і посилення контактів діаспори з краєм він уважав необхідною передумовою взаємного зближення та зрозуміння.

Доточасні злочинні режими були в Україні найбільш, а сьогоднішні зміни і полєгші в зв'язку з перебудовою є найменшими. Все такий режим зрозумів, що СССР, маючи першорядний людський потенціал та великі природні багатства, під економічним оглядом став другою країною, яка не додержує кроку розвитку технології, індустрії і агрономії в демократичних країнах. Парадоксальний корінь лиха в тому, що, для прикладу, СССР продукує більше сталі, чим ЗСА, але нема сталевих продуктів щоденної потреби; виготовляється, бумісто, задовільна кількість взуття високої ціни, але такої низької якості, що воно дуже часто не витримує більш чим двох тижнів вжитку. Наслідком поганого господарства виданості ґрунтів, а й те, що зародить до 50% пропадє на полях, під час транспорту, або на складах. Таким чином в СССР існує радше плановий хаос, а не планована економіка.

Перебудувати можна те, що вже було будовою, а не хаос і злочини партійної бюрократії. Тому зміни мусять бути докорінними та охопити цілість особистих, суспільних та національних прав населення для своєї мови, культури та релігії. Все це дає підстави надіятись, що теперішній процес демократизації вже не дасться спинити, або повернути назад.

В національних справах цей процес виконує три головні завдання: боротьба за удержання української мови; реабілітація репресованих та усунення білих плям в історії СССР; відродження історичної пам'яті українського народу.

Активну участь в цьому процесі беруть офіційні і неофіційні сили. Офіційні — це головні члени Спільноти Письменників України, а неофіційні — це вже створені під час процесу перебудови товариства і клуби в Києві, Львові та інших містах України, де перед веддє переслідувані представники культурного і релігійного життя. В загальному можна говорити про історичної ваги національне відродження, яке поки що не має вигляду осягнути повну суверенність нації, але в тому напрямі звернене.

Прелегент закінчив свою цікаву і багату зразками сучасного народного гумору та сатири доповідь дуже влучно заувагою, що й українській громаді на поселеннях потрібне відродження, бо ще так недавно енергійне суспільно-політичне і культурне життя втихало і гасло.

Керівник вечора д-р Ярослав Березовський висловив, виявлену щедрими оплесками присутніх подяку прелегентові та попросив до слова його дружину Галину, яку він стрів у зв'язку з під час свого перебування в Україні.

Галина Клід представила та подала свої пояснення багатой, розміщеної на залі, збірці світлин, прозорок та творів мистецтва сучасного відродження, а саме: Теодора Гуменюка, Івана Марчука (42 картини Шевченків), Галини Севрук (кераміка на тему Книжкої доби та Козаччини), Олєксандра Заліваха та інших. Своєю розповіддю про національний дух і змістом їхню творчість, з наголосом на нашу історію, культуру та релігію і рівночасно їхні символічне представлення вселюдських ідеалів краси, добра, волі, правди і справедливості, прелегентка подала такою чудовою українською мовою та таким багатим і заразним стилем способом вислову своїх думок, що швидко зачарувала та поклонила увагу присутніх.

На закінчення цієї успішної і будучої зустрічі голова Відділу УАКР в Дітроїті Зенон Василькевич подякував прелегентам та численно зібраній громаді за успішну зустріч.

Р. Л.

НА СВЯТА: ВЕЛИКИЙ ВИБІР
ДАРУНКІВ — кераміка, різьба,
вишивки, карточки.

OFFICIAL DIRECTOR

ПЕТРО ЯРЕМА

УКРАЇНСЬКИЙ ПОГРЕБНИК

Займається похоронами в BRONX, BROOKLYN, NEW YORK і ОКОЛИЦАХ
ЛІС НАЙГРО — директор
Родина ДМИТРИК

Peter Jarema

129 EAST 7th STREET
NEW YORK, N.Y. 10009
(212) 674-2568

Richard H. Burnad

УКРАЇНСЬКИЙ ПОГРЕБНИК

FUNERAL HOME
371 Lakeview Avenue
CLIFTON, N.J.
Phone: (201) 772-1880

Funeral Director
Chapels available throughout
the Metropolitan Area

БЕЗ УКРАЇНСЬКОЇ МОВИ І КНИЖКИ — НЕ БУДЕ Й УКРАЇНСЬКОЇ ДИТИНИ!

Granite

Marble

Bronze

ROSE-HILL MONUMENTS

184 UNION AVENUE IRVINGTON, N.J. 07111

S. ZELINSKY — ПИЛИП ЧУЙ

ПЕРШЕ УКРАЇНСЬКЕ ПІДПРИЄМСТВО НАДГРОБНИКІВ СТАВЛЯЄМО ПАМ'ЯТНИКИ НА ВСІХ ЦВИНТАРЯХ І НА СВ. АНДРІЯ В С. БАНД БРУКУ, НЬО ДЖЕРЗІ І СВ. ДУХА В ГЕМПТОНБЕРГ, НЬО ЙОРК.